

Streamer: "Ik zocht in de kast naar statiegeldflessen, dan kon ik nog een pak spinazie kopen"

Hulp vragen was de beste beslissing van mijn leven

Claudia is een alleenstaande moeder met twee tienerzonen. Het gezin had het de afgelopen jaren flink zwaar. De combinatie van een forse schuld en een onplezierige scheiding leidde tot een sociaal isolement en gezondheidsproblemen. Gelukkig is die tijd nu voorbij. Vanaf het moment dat ze om hulp vroeg, ging het langzamerhand de goede kant op. Bovendien wil Claudia met haar ervaringen graag andere mensen helpen die geldproblemen hebben.

Ze krijgt nog altijd kippenvel wanneer ze terugdenkt aan de ergste periode. Ze had een ton schuld en maakte haar post niet meer open. Claudia: "Als ik 's ochtends opstond was mijn eerste gedachte: heb ik vanavond wel eten voor mijn kinderen. Ik zocht in de kast naar statiegeldflessen, dan kon ik nog een pak spinazie kopen. Als je geld binnenkomt, dan pik je de ergste rekeningen eruit om te betalen, zodat je elektriciteit of gas niet afgesloten wordt. Maar dan is het op. En dan moet je nog boodschappen doen. Op zo'n moment moet je aan de bel trekken, maar dat deed ik niet."

Langzaam verdwijnen

Het gevoel dat je faalt. En schaamte, want je hebt beslissingen genomen die niet zo slim waren. Het zijn bekende drempels die voorkómen dat mensen om hulp vragen. Zo was het ook bij Claudia. Niemand wist van haar problemen. Ze hield iedereen buiten de deur. Claudia: "Iemand die bij mij binnenkwam, zou meteen zien dat ik hulp nodig had. Maar nu had niemand het in de gaten, want ik zag er altijd prima uit en de kinderen gingen elke dag naar school." Maar de problemen stapelden zich op. Er was geen geld om ergens naartoe te gaan, iets leuks te doen. Mensen vragen je niet meer mee. Je raakt in een isolement. In Claudia's woorden: "en zo verdwijnt je langzaam".

De beste beslissing

Inmiddels weet Claudia dat hulp vragen niet zwak, maar juist sterk is. Claudia: "Hulp vragen is een teken van kracht. Maar voor je zover bent, probeer je alleen maar alle hulpverleners zo ver mogelijk bij je vandaan te houden. Ik was bang voor hun oordeel over de puinhoop die ik ervan gemaakt had. Maar dat oordeel hebben ze helemaal niet! Gek eigenlijk dat je zo diep in de ellende zit, dat je niet meer snapt dat een hulpverlener alleen jou maar wil helpen. Want helpen doen ze. Hulp vragen is de beste beslissing van mijn leven geweest. Vanaf dat moment werd het alleen maar beter."

De schaamte voorbij

Toen het echt niet meer ging, belde Claudia met het sociaal wijkteam van de gemeente. Ze kreeg een budgetcoach en later kwam ze in een traject van schuldhulpverlening bij de Kredietbank. Claudia: "Dat is zwaar, ook het voortraject. Maar het geeft rust en duidelijkheid. Er worden overal potjes voor gemaakt en als je geld dan gestort wordt, komt er in ieder potje wat. Je kunt je eigen bankzaken in de gaten houden, maar zij doen de betalingen. Voor je boodschappen krijg je weekgeld. Dat was wel weinig, maar je weet precies waar je aan toe bent." Het traject duurde drie jaar. Inmiddels is het afgerond en regelt Claudia al haar financiën weer zelf, zoals ze het geleerd heeft van de budgetcoach."

Verstop je niet langer

Het is een moeilijke tijd geweest, maar Claudia heeft keihard gewerkt om eruit te komen. Ondertussen heeft ze een opleiding gevolgd waarmee ze andere mensen gaat helpen die

geldproblemen hebben. Claudia: "Ik wil mensen oproepen om hulp te zoeken. Om zich niet langer te verstoppen. Want er is echt hulp! Mijn verhaal laat zien dat je eruit kunt komen. Ik weet hoe erg het is om geen uitzicht te hebben. En ik weet ook hoe fijn het is om met iemand te praten die je begrijpt en die precies hetzelfde meegemaakt heeft. Al kan ik maar één iemand helpen, dan is het allemaal niet voor niets geweest."